

Cultuurdagboek filmmaker Hala Elkoussy: 'Cannes gaat laat slapen'

Leestijd 4 minuten

Hala Elkoussy op de See NL Party op het Cannes Film Festival. Foto Frederic Pasquini

Woensdag 15 mei

Nachtvlucht

Na een nachtvlucht uit Caïro in Nice aangekomen met het Egyptische deel van de crew, onder wie de jonge hoofdrolspeler Fayza Shama. Volgende week gaat mijn nieuwe speelfilm *East of Noon* in première in Cannes, als onderdeel van de 'Quinzaine' – een parallelle, onafhankelijke selectie films, zonder wedstrijdelement. Ik vind het moeilijk de film in een paar woorden samen te vatten, maar het is een deels dystopische, deels

fantastische fabel over moed en de kracht van de verbeelding.

Na het inchecken in mijn Airbnb aan de Boulevard de la Croisette – met geweldig uitzicht over de oude haven – ben ik de omgeving gaan verkennen. Bij het Palais des Festivals was de rode loper-ceremonie voor openingsfilm *Furiosa: A Mad Max Saga* aan de gang. Daarna het paviljoen van See NL bezocht, de organisatie die Nederlandse films in het buitenland promoot. De trailer van *East of Noon* was samen met de andere Nederlandse (co-)producties in het programma op een groot scherm te zien. Acht in totaal dit jaar.

Daarna op een bankje aan de Croisette gewacht op mijn producenten die naar de openingsfilm van de Quinzaine waren gaan kijken: *Ma vie ma gueule* van Sophie Fillières. Was te moe voor iets anders. Die eindeloze eb en vloed van voorbijgangers is met niets te vergelijken: een mix van inwoners van het kleine kustplaatsje en filmprofessionals van over de hele wereld.

Donderdag 16 mei

Cannes gaat laat slapen

Vroeg wakker. Accreditaties voor het team opgehaald, daarna mijn eerste koffie en pain au chocolat op een terrasje vlak bij het Palais. Vervolgens de rest van de crew opgehaald met de auto en naar hun Airbnb gebracht. Ik ben soms mijn eigen productieassistent.

Om zes uur de cocktail van het Institut Français voor de alumni van de Fabrique Cinemas du Monde waar ik mijn eerste speelfilm *Cactus Flower* (2017) heb ontwikkeld. Ze hadden de *rooftop* van Hotel Five Seas afgehuurd: wat een uitzicht. Met de organisatie besproken hoe lastig het was om visa te krijgen voor mijn Egyptische crew. Daarna pizza gegeten en late night drinks met mijn team. Cannes gaat laat slapen.

Vrijdag 17 mei

Om 8:30 naar de film

Heel vroeg opgestaan voor de ochtendscreening van Francis Ford Coppola's *Megalopolis* in Grand Théâtre Lumière die al om half negen 's ochtends begon. Daarna de Egyptische documentaire *The Brink of Dreams* over een Egyptische theatergroep van Koptische vrouwen gezien. Als je in Cannes filmtickets wilt bemachtigen, moet je al om zeven in de ochtend achter je computer zitten. Ze worden verdeeld per categorie accreditatie (filmmakers, pers, distributeurs) en zijn meestal heel snel weg.

Fayza, die Nunna speelt in mijn film, was erin geslaagd om kaartjes voor twee premières te bemachtigen. *Kinds of Kindness*, de nieuwe film van Yorgos Lanthimos, weer met Emma Stone, en *Oh Canada* van Paul Schrader met Richard Gere en Jacob Elordi. Ze zat midden in de zaal en toen ze zich later bij ons voegde voor een drankje raakte ze maar niet uitgepraat over hoe dicht ze bij de sterren had gezeten.

We kunnen pas om één uur 's nachts, na de laatste film, geluid en beeld van onze film in de premièrezaal testen.

Zaterdag 18 mei

Staatssecretaris

De dagen worden steeds drukker. Met Lonnie van Brummelen, de Nederlandse producent van *East of Noon* naar een lunch van het Nederlands Filmfonds bij Mademoiselle Gray Plage Barrière aan het strand. Met Staatssecretaris voor Cultuur en Media Fleur Gräper-Koolwijk lang gesproken over de ingewikkelde weg die een film als *East of Noon* moet afleggen voordat die hier in Cannes in première kan gaan.

Op de See NL-party voor de Nederlandse films in Cannes hield ze 's avonds een speech over het vermogen van de verbeelding om mensen te verbinden. Daarna meteen door naar het Kodak-feestje in het Amerikaanse paviljoen voor de films in Cannes die op filmmateriaal van Kodak zijn gedraaid. Ondanks de digitalisering zijn dat er flink wat, waaronder die van ons. Wij hebben gebruik gemaakt van 16mm zwart-wit en 35mm kleur voor de verschillende verhaallagen in de film.

Terwijl ik met Director of Photography Robbie Ryan een lang technisch gesprek heb over de twee competitiefilms die hij op celluloid heeft gedraaid (*Bird* van Andrea Arnold op 16mm en *Kinds of Kindness* op 35) verdwijnt mijn crew om foto's te nemen bij het levensgrote Cannes-logo op het strand. Fayza wordt ook nog gefilmd voor het Cannes-behind-the-scenes journaal.

Hala Elkoussy op de See NL Party op het Cannes Film Festival. Foto's Frederic Pasquini

Zondag 19 mei

Doodop

Was de hele dag moe. Alsof al het harde werk me hier eindelijk heeft ingehaald. Met onze persattaché en Lonnie het protocol voor de première doorgenomen. We hebben het team van de Quinzaine weten over te halen om bijna iedereen van onze cast en crew dinsdag op het podium te mogen vragen. Bijna. Want Lonnie mag er niet bij zijn: „Bij de Quinzaine des cinéastes staan er nooit producenten op het podium.” Maar zonder producenten is er geen film! 's Avonds met iedereen op het terras van mijn Airbnb gegeten. We waren allemaal doodop.

Maandag 20 mei

Proefdraaien

Zesendertig jaar nadat ze voor het eerst, en in haar eerste filmrol ooit, op het grote doek van de Quinzaine te zien was, kwam mijn vrouwelijke hoofdrolspeler en grande dame van het theater Menha Elbatraoui aan in Cannes. Ik verwelkomde haar met twee verfrissende virgin mojitos in een café in de buurt van haar hotel. Sinds vandaag staat de trailer van de film online, en 's avonds tijdens een drankje op het strand met de crew de eerste onlinereacties bekeken. Dat viel niet tegen. Daarna weer aan de koffie, want we kunnen pas om één uur 's nachts, na de laatste film, geluid en beeld van onze film in de premièrezaal testen. Samen met de sounddesigner stond ik daar midden in de nacht voor een dichte deur. Zenuwslopend. Uiteindelijk waren er vier technici om ons in de ondergrondse zaal met z'n 825 rode stoelen binnen te laten. Alles zag er goed uit. Toen natuurlijk niet geslapen door de koffie, maar in ieder geval ben ik niet zenuwachtig meer.

Dinsdag 21 mei

Première!

Vandaag om kwart over vijf 's middags de première in het ondergrondse Théâtre Croisette. Dat betekent: om negen uur al in de door Dior gesponsorde haar- en make-upstoel. Om tien uur een video-interview met de onvermijdelijke vraag wat het voor mij betekent om voor de Quinzaine te zijn geselecteerd. Voor mij is het allerbelangrijkste om hier samen te zijn met iedereen die al die jaren aan de film heeft gewerkt. Twaalf uur: peptalk voor de crew. Twee uur: naar mijn appartement om me om te kleden. Ik weet nog steeds niet of ik rood of zwart zal dragen, maar wat ik wel zeker weet, is dat ik een speldje zal dragen als support aan de mensen in Palestina. Geen idee hoe deze avond zal verlopen, maar op dit moment ben ik in de wolken!

Nacht woensdag 22 mei

Publiek

De première was een van de gelukkigste momenten van mijn leven. Er is geen grotere vreugde dan de vrucht van zo veel jaren werk met een publiek te kunnen delen. De film is afgeleverd aan de wereld, en krijgt nu zijn eigen leven. Ik ben klaar voor een nieuwe uitdaging.

In de rubriek **Cultuurdagboek** deelt wekelijks een kunstenaar de belevenissen van deze week.

Nieuwsbrief Film

De beste filmstukken, interviews en recensies van de nieuwste films